

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-701/14, Niche Generics/Komisja, wniesione w dniu 22 lutego 2019 r. przez Niche Generics Ltd

(Sprawa C-164/19 P)

(2019/C 148/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Niche Generics Ltd (przedstawiciele: F. Carlin, Barrister, M. Healy, Solicitor, B. Hoorelbeke, advocaat, S. Mobley, Solicitor, H. Sheraton, Solicitor, A. Robertson QC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona Niche; oraz
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Niche w związku z niniejszym postępowaniem i w związku z postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Niche utrzymuje, że Sąd naruszył prawo:

- Po pierwsze, Sąd naruszył prawo nie zastosowawszy kryterium obiektywnej konieczności wypracowanego w wyroku BAT.
- Po drugie, w przypadku gdy ugody objęte są art. 101 TFUE, Sąd naruszył prawo, błędnie uznając zawartą przez Niche ugodę za naruszenie ze względu na cel.
- Po trzecie, Sąd uchybił wynikającemu z art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej obowiązkowi uzasadnienia, gdy odrzucił dokonaną przez Niche interpretację ugody bez ustosunkowania się do podniesionych przez Niche argumentów prawnych.
- Po czwarte, Sąd naruszył prawo, uznając, że Niche był potencjalnym konkurentem spółki Servier.
- Po piąte, Sąd naruszył podstawową zasadę równego traktowania, traktując Niche odmiennie od innych działających w sektorze generycznych produktów leczniczych spółek znajdujących się w porównywalnych sytuacjach i błędnie kwalifikując zawartą przez Niche ugodę jako naruszenie ze względu na cel art. 101 ust. 1 TFUE.
- Po szóste, Sąd naruszył prawo nie uznając, iż zawarta ugoda spełnia kryteria zastosowania odstępstwa zgodnie z art. 101 ust. 3 TFUE.

- Po siódme, Sąd naruszył prawo błędnie stosując kryteria prawne stwierdzenia naruszenia prawa do obrony Niche lub zasady dobrej administracji.
- Po ósme, Sąd naruszył należącą do zasad ogólnych prawa Unii zasadę proporcjonalności, potwierdzając kwotę grzywny nieproporcjonalną w porównaniu do środków finansowych Niche.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-851/14, Slovak Telekom/Komisja, wniesione w dniu 22 lutego 2019 r. przez Slovak Telekom, a.s.

(Sprawa C-165/19 P)

(2019/C 148/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Slovak Telekom, a.s. (przedstawiciele: D. Geradin, Rechtsanwalt, R. O'Donoghue, QC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Solvanet, a.s.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu, w całości lub w części;
- stwierdzenie nieważności decyzji, w całości lub w części;
- ewentualnie uchylene lub dalsze zmniejszenie grzywien nałożonych na ST;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- Zarzut pierwszy — naruszenie prawa lub oczywiste błędy albo brak uzasadnienia co do odmowy sprzedaży:
  - Część pierwsza zarzutu: wnosząca odwołanie twierdzi, że ustalenia Sądu, w myśl których warunki z wyroku Bronner dotyczące odmowy dostępu na podstawie art. 102 TFUE nie mają zastosowania, jeżeli istnieje obowiązek regulacyjny ex ante dotyczący dostępu, są nieprawidłowe. Ponadto argument Sądu, zgodnie z którym warunek z wyroku Bronner dotyczący „niezbędności nie musi być spełniony, ponieważ uregulowanie ex ante uznało już ‘potrzebę dostępu do pętli lokalnej [wnoszącej odwołanie]’ i że wobec tego Komisja nie musiała już (ponownie) badać ‘niezbędności’ na podstawie art. 102, narusza prawo.
  - Część druga zarzutu: wnosząca odwołanie twierdzi, że ustalenia Sądu, w myśl których wyrok Trybunału w sprawie TeliaSonera stanowi potwierdzenie tezy, iż odmówienie sprzedaży przez skarżącą nie wymaga wykazania, iż spełnione są warunki z wyroku Bronner, stanowią naruszenie prawa.
  - Część trzecia zarzutu: wnosząca odwołanie twierdzi, że ustalenia Sądu, w myśl których należy odróżnić wyrok Trybunału w sprawie Clearstream od sprawy skarżącej, ponieważ, w odróżnieniu od wnoszącej odwołanie, nie dotyczyła ona dawnego monopolu państwa ani regulacyjnego obowiązku ex ante dotyczącego dostępu, stanowią naruszenie prawa.